

اینکه دشمن می‌گوید بیا باید مذاکره کنیم، یعنی اینکه شما بیا باید پشت میز مذاکره بنشینید و ما به شما بگوییم باید شما موشک نسازید، شما هم باید قبول کنید؛ اگر قبول کردید که خب پدرتان درآمده؛ خودتان را بی‌دفاع کرده‌اید؛ اگر قبول نکردید، همین آش است و همین کاسه؛ مذاکره یعنی این. (۱۳۹۹/۵/۱۰)

www.basirat.ir

▼ حرف روز ریسک بالا برای خریداران ملک در خارج!

یکی از تقاضاهای مقام معظم رهبری در نشست تصویری با اعضای هیئت دولت در دوم شهریورماه سال جاری، برخورد با واردات کالاهای لوکس و خرید خانه در خارج کشور بود. در همین راستا روزنامه دیلی صباح در جدیدترین گزارش خود نوشت: «با افزایش تقاضا برای خرید ملک توسط سرمایه‌گذاران ایرانی، میزان فروش خانه به اتباع خارجی در شهر ساحلی امزیر در حاشیه دریای اژه، برای نخستین بار از زمان شیوع بحران کرونا روندی صعودی پیدا کرده است.» در سال ۹۸ ایرانی‌ها حدود ۶۳۱۰ واحد مسکونی در ترکیه خریداری کرده‌اند. با در نظر گرفتن رقم ۲۵۰ هزار دلار برای هر یک از املاک که کف رقم مصوب (شرط اعطای تابعیت) است، می‌توان گفت که در سال ۹۸ بیش از ۱,۵ میلیارد دلار سرمایه از کشور به مقصد ترکیه خارج شده است.

نکات تحلیلی: ۱- از سال ۲۰۱۳ با تغییر در قوانین خرید ملک توسط اتباع خارجی در ترکیه، میزان فروش خانه به خارجی‌ها در این کشور افزایش محسوسی را تجربه کرد که بعدها این روند با تصویب قانون جدید شهروندی سرعت بیشتری هم پیدا کرد. طبق قوانین جدید، اتباع خارجی با خرید خانه‌ای به ارزش ۲۵۰ هزار دلار و بیشتر می‌توانند شهروندی ترکیه را به دست آورند. این رقم قبل از قانون جدید، یک میلیون دلار بود. یکی از دلایل اصلی خرید ملک در ترکیه توسط ایرانیان، کسب شهروندی این کشور است. ۲- تسهیلات جدید بانک‌های ترک در افزایش رغبت ایرانیان به خرید ملک در این کشور نیز مؤثر بوده است. بانک‌های دولتی «زراعت بانک» و «کیف بانک» و «هالک بانک» در سال جدید وام‌های رهنی کم‌سابقه‌ای را در اختیار مشتریان خود قرار می‌دهند.

نکات راهبردی: طی سال‌های اخیر تجربه خرید آپارتمان توسط اتباع ایرانی در کشورهای همسایه همواره با شکست مواجه شده که جدیدترین نمونه به گرجستان مربوط می‌شود. در سال‌های گذشته اغلب ایرانی‌های خریدار خانه در بیروت، دوی و کویت نیز ورشکست شدند و بعضی از آن‌ها هنوز هم در زندان‌های این کشورها به سر می‌برند. در ترکیه شرط ارائه سند اصلی، استقرار دائم در آن خانه است، استقرار دائم نیز مستلزم دریافت اقامت است، لذا هیچ‌گاه این هدف محقق نمی‌شود. به اقرار بسیاری از سرمایه‌گذاران ملک و مسکن، هیچ‌کدام از کشورهای منطقه، اقلیم چهارفصل ایران را ندارند و اتباع این کشورها به آب‌وهوای ایران غبطه می‌خورند. لذا به دلیل بالا بودن ریسک سرمایه‌گذاری در خارج، به هم‌وطنان توصیه می‌شود سرمایه خود را بدون ریسک در کشور خود هزینه کنند تا در کنار اشتغال‌زایی و آبادانی ایران، از خروج میلیاردی ارز نیز جلوگیری شود. (نویسنده: علی قاسمی)

▼ گزارش روز

نتیجه عکس!

شیعیان نیجریه امسال باشکوه‌تر از همیشه و در بیش از ۳۱۵ نقطه در استان‌های مختلف این کشور عزای حسین بن علی(ع) را اقامه کردند و البته چنانچه انتظار می‌رفت، پلیس این کشور بار دیگر عمق وحشت و نگرانی خود را از گسترش فرهنگ عاشورا به نمایش گذاشت و به عزاداران حسینی یورش برد؛ تنها در کادونا ۳ نفر از شیعیان به شهادت رسیدند و تعدادی نیز زخمی شدند.

پرسش کلیدی: چرا دولت نیجریه با اقامه عزای ابا عبدالله‌الحسین(ع) چنین خشن و سخت برخورد می‌کند؟ و فراتر از آن دولت این کشور با حربه‌های مختلف، از جمله دستگیری شیخ زکزاکی، تداوم بازداشت غیرقانونی و حبس او علی‌رغم بیماری شدید، تلاش دارد شیعیان را منزوی کند؟

نکته راهبردی: پاسخ این سؤال را باید در گفتمان برآمده از گفتمان شیعه و خط سرخ عاشورا دانست! حاکمان نیجریه، تجربه عینی انقلاب اسلامی ایران و نقش این فرهنگ در حرکت‌های آزادی‌خواهانه و عدالت‌خواهانه برآمده از اسلام ناب محمدی را پیش روی دارند و می‌دانند که هرگونه مجال دادن به تبیین و معرفی تشیع در این کشور می‌تواند به تحول بزرگ در نیجریه منجر شود، از این‌رو در تلاش می‌کنند گسترش تشیع را متوقف یا حداقل تا آنجا که ممکن است کند کنند؛ اما آنچه در نیجریه اکنون در حال خوردن است، تأثیر کاملاً دگرگون و متضاد با اهداف و مقاصد دولت این کشور بوده و با وجود تمام سرکوب‌ها و به‌کارگیری خشونت، سرعت رشد شیعه در نیجریه حرکتی صعودی دارد و هر سال بر خیل عاشقان راه امام حسین(ع) افزوده می‌شود، چنانکه اکنون نزدیک به ۸ میلیون شیعه در این کشور وجود دارد که بیش از ۹۵ درصد از این جمعیت، نسل اول شیعه بوده و پدر و مادرهای آنان به ادیان و مذاهبی دیگر گرایش داشته‌اند. (نویسنده: سید فخرالدین موسوی)

▼ خط تحریف با آمریکا مذاکره کنیم، وضع بهتر می‌شود!

روزنامه اعتماد در مطلبی به قلم «ولی نصر»، آورده است: «اگر آمریکا درک خود از منافع ایران در خاورمیانه را بالا ببرد، می‌تواند ایران را تشویق کند قدرت خود در منطقه را به شکلی سازنده‌تر به کار گیرد. ایران می‌خواهد آمریکا به سیاست مقابله با جمهوری اسلامی پایان دهد، اکثر نیروهای خود را از منطقه خارج کند و بپذیرد که ایران یکی از قدرتهای منطقه است که منافع مشروع خود را دنبال می‌کند. طی ۴۰ سال اخیر ایران برای تحقق این اهداف مجبور شده گزینه تقابل را انتخاب کند. البته این رویکرد تهاجمی نتوانسته به اهداف خود دست یابد. ترور سردار قاسم سلیمانی، فرماندهی که مسئول اجرای راهبرد تقابل بود، باعث شد ایران و آمریکا در ماه ژانویه سال جاری در آستانه جنگ قرار بگیرند. از سوی دیگر مشکلات اقتصادی و اعتراضات داخلی نیز در ایران تشدید شده است. در چنین شرایطی اگر آمریکا مسیر بهتری را به سران جمهوری اسلامی پیشنهاد کند، شاید اتفاقات بهتری بیفتد. البته مقامات ایران به‌صورت غریزی نسبت به وعده‌های آمریکا و چراغ سبز این کشور به صلح با جمهوری اسلامی بدبین و مشکوک‌اند اما همان‌طور که ایران توانست با دولت اوباما به توافق برسد، اگر رهبران این کشور ببینند آمریکا در تلاش‌های دیپلماتیک خود جدی است و مذاکره می‌تواند ایران را به اهداف خود برساند، بعید است از آن صرف‌نظر کنند». مهم‌ترین تحریف صورت گرفته در این نوشته که متأسفانه به‌آسانی از سوی رسانه مکتوب داخلی به مخاطب خورنده می‌شود، متهم کردن ایران به اتخاذ گزینه تقابلی در مقابل آمریکا است. سؤال این است، زبان گفتگو با دولتی که هیچ نقطه سفیدی در کارنامه‌اش با ایران ندارد و علاوه بر تحریم‌های اقتصادی چهار دهه علیه یک ملت، هزاران نیروی نظامی خود را در مرزهای ایران مستقر کرده چگونه باید باشد؟ آیا با دولتی که هرروز یک مشکل امنیتی علیه کشور ایجاد می‌کند؛ یک روز با بهره‌گیری از مزدورانی مثل داعش و النصره به دنبال ناامن کردن منطقه است، روز دیگر به‌قصد جاسوسی به حریم هوایی ایران وارد می‌شود و نهایتاً به ترور علنی فرمانده سرشناس کشورمان که پرچمدار مبارزه با تروریست‌ها در منطقه بود، دست می‌زند، می‌توان مذاکره کرد؟ و آیا سوابق مذاکراتی که با آن شده مثبت و سازنده بوده است که همچنان امید به اتخاذ مسیر دیپلماتیک از سوی آمریکا را دارید؟!